

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ובי תימא אורחא דמייתא למיתב ימיין. י"ל לפרש כלומר ארבעה כי היכי דהתם יבז קודשא צריך הוא מימינו הכא נמי המתפלל יתן שלום לימין שלו ברישא מ"ל יפול מנדך אלף אלמא דיש לנקש על גנד השמאלי ברישא ויטרד לימין וטעמא הי דהוי לימין הקב"ה ברישא: **תנן כמאן דאמר ארון גלה לבבל.** א"ע"ג דרבי יהודה אומר מתקומו נגמו ופליג כסיפא גזי כן ולא פליג ברישא אלא כן י"ל פליג בברייתא דרישא אלא כן: **ופליגא דע"א.** דלמנר לר"ש גלה לבבל פליגא דעולא דלמנר לר"ש דארון נגמו: כדכ"ט

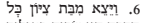
אמרו ליה לרב יוסף הכי עביד רבא אמר ליה יהא רעוא דתרום רישך אכולה כרבא אמר רבי אלכסנדר אמר רבי יהושע בן לוי "המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות לאחוריו ואחר כך יתן שלום אמר ליה רב מרדכי כיון שפסע שלש פסיעות לאחוריו התם איבעיא ליה למיקם משל לתלמיד הגופטר מרבו אם חוזר דומה לכלב ששב על קיאו תניא נמי הכי המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות לאחוריו ואחר כך יתן שלום ואם לא עשה כן ראוי לו שלא התפלל ומשום (א) שמעיה אמרו בשנותן שלום לימין ואחר כך לשמאל שנאמר ימימינו אש דת למו ואומר יפול מצדך אלף ורבבה מימינך מאי ואומר וכי תימא אורחא דמילתא היא למיתב בימין אלף ורבבה מצדך אלף ורבבה מימינך רבא (ב) חזיה לאבבי דיהיב שלמא לימינא ברישא א"ל מי סברת לימין דידך לשמאל דידך קא אמינא דהוי ימינו של הקב"ה אמר רב ביבי ברבא הונא חזינא להו רבא דפסיעי להו שלש פסיעות בכריעה אחת: ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון: מאי מצלי רבא בר רב אדא ורבין בר רב אדא תרווייהו משמיה דרב אמרי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא שנה זו (ג) גשומה ושחונה שחונה מעליותא היא אלא אימא א' שחונה תהא גשומה ירב אחא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהודה לא יעדי עביד שולטן מדכות יהודה ולא יהיו עמך ישראל צריכין לפרנס זה מזה ולא תכנס לפניך תפלת עובדי דרכים רבי חנינא בן דוסא קא אויל באורחא שרא מטרא עליה אמר רבש"ע כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער פסק מיטרא כי אתר לבייתה אמר רבש"ע כל העולם כולו בצער וחנינא בנחת אתא מיטרא א"ר יוסף מאי אהניא ליה צלותיה דכהן גדול לבי ר' חנינא קא רבא תנו רבנן (ד) מעשה בכהן גדול אחד שהארץ בתפלתו ונגמנו אחיו הכהנים ליכנס אחריו התחילו הם נכנסין והוא יוצא אמרו לו מפני מה הארכת בתפלתך אמר להם קשה בעיניכם שהתפללתי עליכם ועל בית המקדש שלא יחרב אמרו לו אל תהי רגיל לעשות כן שהרי שנינו לא היה מאריך בתפלתו כדי שלא להבעית את ישראל: **מתני' המשניטל ארון** (א) אבן היתה שם מימות נביאים ראשונים ושהייתה היתה נקראת גבוה מן הארץ שלש אצבעות ועליה היה גותן ונטל את הדם שהיה ממרס בו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום ששמו (ב) למטה (א) ולא למטה אלא כמצליף (ב) וכך היה מונה אחת אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע ייצא והניחו על כן הזהב שבהיכל (ג) הביאו לו את השעיר שחטו וקבל במזרק את דמו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממונו אחת למעלה ושבע למטה (א) וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים וכו' ייצא והניחו על כן הזהב השני שבהיכל רבי יהודה אומר לו היה שם אלא כן אחר בלבד נטל דם הפר והניח דם השעיר והזה ממונו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוון וכו' וכך היה מונה וכו' נטל דם ממונו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה וכו' (א) עיריה דם לתוך גלה לבבל דתניא (ב) רבי אליעזר אומר ארון גלה לבבל שנאמר (א) לא יותר דבר אמר ה' אלו עשרת הדברות שבו רבי יהודה (ב) (בן לקיש) אומר ארון במקומו נגנו שנאמר (א) ויראו ראשי הברדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה ופליגא דעולא (א) הא דתניא ר' שמעון אומר ארון גלה לבבל: **ראשונה** ואומר ארון גלה לבבל משני מקראות: כל

כב כ מיי ש פ"ג הלכה ה:
כג ל מ מיי ש פ"ד הלכה ה:

תורה אור השלם

1. ויאמר ה' מסיני בא ויורה משעיר למנו הויפע מחר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו: דברים לג ב
2. ויפל מצדך אלף ורבבה מימינך אלף לא יתהוה פניו ואלהים בא ויגש: וילתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאדו בכלה עם כלי חמדות בית ה' ומלך ארץ דקדקוהו אידו על יתדת וירושלם:
3. דברי הימים ב לו י הנה ימים באים ונשא אבד אשר בביחק ואשר צדור אבתיך עד דיום הזה בבל לא תהי רבך אמו: ישעיהו לו ו
4. ויראו הברדים ויראו ראשי הברדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
5. מלכים א ח ה ויצא מבת ציון כל החרה ויהי שוריה באילים לא מנא מרעה וילבי בלא כה לפני הודו: איכה א ו

הנהרות הגב"ה

- (א) ג"ל לחי לו גלגל התפלג ומשום רב שמעיה אמרו: (ב) מתני' היטלו ויפלו דהו ששעיר י"ל חתם למעלה ושבע למטה: י"ג ס"א ולא היה מתכוון להות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף: (א) רש"י ד"ה ולא היה מתכוון כי יושבע למטה מאלמטה בעובדיה שהי לו על פי: (א) ד"ה נטל כ"ט דם הפר מילתה כדי להניח דם השעיר בכ"ט שהיה עליו דם הפר הקדש: (א) ד"ה עם כלי חמדות בית ה' הוא הארון:

רבינו הגנאל

אודעה לרב יוסף הדוח רבא סני נהרא, אמר הא רעוא דתרום רישא אכולה כרבא, אמר ר' יוחנן ב"ר אבילא לא תתפלל. ומשום שמעון אמרו נתון שלום לימינו ואחר כך לשמאלו. וא"ל רבא לאבבי לימין הקב"ה שהוא שמאלך. אבבי ורבא הוו פסעי להני שלש פסיעות בכריעה אחת. ואמר רב מרדכי כיון שפסע ג פסיעות לאחוריו התם איבעי ליה למיקם. משל לתלמיד הגופטר מרבו אם חוזר לאלתר דומה לכלב שב על קיאו. ומתפלל תפלה קצרה כו'. מאי היא ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו שאם תהיה זו השנה שחונת תהיה גשומה ולא יכנס לפניך תפלת עובדי דרכים שמבקשים שיפסקו גשמים. וירושלמי ולא יגביהו עמך ישראל שררה זה על זה. ולא יעדי עביד שולטן מדכות יהודה. ולא יהו עמך ישראל צריכין להתפרנס זה מזה. מעשה ברב חנינא בן דוסא שהיה מתוך בדרך וירדו גשמים, ואמר רבן כל העולם, הכל בנחת וחנינה בצער פסק מיטרא כו'. ח"י מעשה בכהן גדול שהארץ בתפלתו כו'. ואמרו לו אל תהי רגיל לעשות כן שלא להבעית את ישראל. משניטל הארון כו'. תנו כמאן דאמר ארון גלה לבבל דתניא ר' שמעון בן יוחי אומר ארון גלה לבבל שנאמר ארון גלה לבבל. ראשונה דאמרן, שנאמר ולא יותר דבר אמר ה' אילו עשרת הדברות שבתוכו. (שניה מאי היא דרכים) ויצא מבת ציון כל החרה. ופליגא דעולא דאמר רדכי מתיה שאל לר' שמעון בן יוחי

(א) (רבה יעב"ץ), (ב) תענית ד: (ג) פ"ג א"ר גשומה (ד) (מסכתא פ"ב ה"א), (ה) (מסכתא פ"ב ה"א), (ו) (מסכתא פ"ב ה"א), (ז) (מסכתא פ"ב ה"א), (ח) (מסכתא פ"ב ה"א), (ט) (מסכתא פ"ב ה"א), (י) (מסכתא פ"ב ה"א), (יא) (מסכתא פ"ב ה"א), (יב) (מסכתא פ"ב ה"א), (יג) (מסכתא פ"ב ה"א), (יד) (מסכתא פ"ב ה"א), (טו) (מסכתא פ"ב ה"א), (טז) (מסכתא פ"ב ה"א), (יז) (מסכתא פ"ב ה"א), (יח) (מסכתא פ"ב ה"א), (יט) (מסכתא פ"ב ה"א), (כ) (מסכתא פ"ב ה"א), (כא) (מסכתא פ"ב ה"א), (כב) (מסכתא פ"ב ה"א), (כג) (מסכתא פ"ב ה"א), (כד) (מסכתא פ"ב ה"א), (כה) (מסכתא פ"ב ה"א), (כו) (מסכתא פ"ב ה"א), (כז) (מסכתא פ"ב ה"א), (כח) (מסכתא פ"ב ה"א), (כט) (מסכתא פ"ב ה"א), (ל) (מסכתא פ"ב ה"א).

הנהרות הגב"ה

(א) בבבשה הגב"ה וכו' ושבע למטה: י"ג וכו' (מ"ל) ולא היה מתכוון כו' וכו"ה (בבבשה):

מוסף רש"י

השנהבה. מתה. כמו (שערי תד) תמוזי ראימי זוי. תרגם יומן כן שופל סחית (תענית ד"ב). אם שהורה תהא גשומה. כסחיה מתה לבייה אלף לגשמים מלח ומדיר (ש"ס). ר' חנינא בן דוסא. מתה הוא (ש"ס). כל העולם כולו בצער. שנקשו מים לגדותיו (ש"ס). ורבינא בבית. שתי יושב צביו ומדיר נרץ לגשמים לפי שאין לו ערות (ש"ס). מאי אהניא ליה צלותיה דכהן גדול. כסחיה מתפלג תפלה קצרה ביום הפסחים שהיה אומר אל יכנס לפניך תפלה עובדי דרכים, ד' מינא מעל ליה ללמדיה דכ"ט גדול, שאעפ"י שסמך הקב"ה תפלתו ופסק מיטרא (ש"ס). אבן היתה שם. מתה אהין (מסכתא פ"ב ה"א). ושהייתה היתה נקראת. שמתה נשמת עולם שנחמתי (תהלים ט) דביר ויקרא אלף, ואומר מליון מכלל יופי (סנהדרין) שם ע"פ הגמ' לקחו (ד) אתה למעלה ושבע למטה. כדכתיב על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת אה שבע פעמים (ובבב"ה).

תוס' ישנים

מאי מצ"י. בירושלמי (פ"ה ה"ב) מסיים בה ולא יגביהו סכרה זה על זה, וכו' ששפך הפייט בעקר יהי"ד לבל דמות עם קדש נעמי. מעשה בכהן אחד שאר"י. כשפלתה. בירושלמי (ש"ס) אמר שמעון הלויק היה.

הוציאו לו פרק חמישי יומא

גדר.

תורה אור

1. ויראו הכהנים ויראו

ראשי הברית מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החצוצה ויהיו שם עד היום הזה:

2. ואת ההיבוי ישב

ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב ההיבוי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה:

3. על אותם שמצאיים

על אותם שמצאיים נמצאיים לרות חיות ועופות אם יש עושים אם לאו והשנתי נ"ל דודאי לא יפה עושים שממון שמסמכלים נצורות הללו אין מכוונין לנס לאזיזה צששמים מיהו אין כפן אסור דלא מעשה לך פסל וגו' (שמות כ) דהא מסקינן פירק כל הללמים (ע"ז) דף מנ: שאתי רבן גמליאל דאחמיס עשו לו ואפילו חסדא ליכא ציזורים

4. גפרית ומלח שרפה

כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמחפפת סדם ועברה אדמה וצברים אשר תהפך יי באפו והקמתו: דברים כט כב

5. והגביר ברית לרבים

שבוע אחר ויצו השבוע ישיבת זבח ומנחה ועל בנה פקחיים משמנו ועד כלתה וזכרה תהפך ועל ששם: דניאל ט זכ

6. ואמר על אשר עובד

את ברית יי אלהי אבותי אשר כרת עמם בירושלם אתם מצאין מצאיים: דברים כט כג

7. ומקח בני שמעון

הקבץ להם שיעור אנשים קחש מאות ופליטה ועזרה ורעה וציואל בני ישעי בראשם: וזב את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:

8. כי אמר בכח יגד

עשיתי ונתקמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתה תהיה שושתי ואורדי כאביר יושבים: ישעיהו י ג צדור הדוד לידן שדי ליה:

9. ויראו הכהנים

ויראו ראשי הברית יכול לא יהו זון ממקומן ת"ל ויראו הכהנים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין וכולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי

10. ולא יבאו לקראת

במבדק את הקדש ומתו: ומתו כל קורות הבית מסב קלע פתחו מכללות כרובים ותמרת ופסרי ציצים מלפנים ודחיו: מלכים ו כ ו כ

11. והפתח על הזלזת

יהיה ואל מסתתרה כרובים אריות ותמרת כמעט איש וליזת קביב: מלכים ז א לו

כל הדרה הגזוז

בחדרי חדרים: נ"צ שנה היו מחדרות ירושלים בגלות לזקיהו עד פקידת כורש שעלו לגלות הבית שהי לטוף ע' גלות היוקים הימה הפקידה כמו ששינו במגילה (דף יא: ו) שנה היה מכיבוש היוקים עד מרבות ירושלים דאמר מר גלו בשבוע גלו בשמונה גלו בשמונה עשרה גלו בשבע עשרה ופירשו גלה ימנה בשבוע לכיבוש היוקים שהוא שמונה לנצודנלר גלו לזקיהו וגלותו בחדרות ירושלים בשמונה עשר לכיבוש היוקים שהוא משע עשרה לנצודנלר דאמר מר שנה ראשונה כיצב ניגוה שניה עלה וכיצב היוקים: עד צממה צממה

ברובים דצורתא

על אותם שמצאיים נמצאיים לרות חיות ועופות אם יש עושים אם לאו והשנתי נ"ל דודאי לא יפה עושים שממון שמסמכלים נצורות הללו אין מכוונין לנס לאזיזה צששמים מיהו אין כפן אסור דלא מעשה לך פסל וגו' (שמות כ) דהא מסקינן פירק כל הללמים (ע"ז) דף מנ: שאתי רבן גמליאל דאחמיס עשו לו ואפילו חסדא ליכא ציזורים

קניה כי נצתו מבלי

איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמה בנימטריא חמשין ושתיים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע שנים נתקיימה גפרית ומלח בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי טעמא דרבי יוסי אתיא ברית ברית כתיב הכא והגביר ברית לרבים שבוע אחד וכתיב

התם וואמרו על אשר

עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב שם התם לא כתיב שם וכל היכא דכתיב שם לעולם הוא מיתביי ז'מהים מן בני שמעון הלכו להר שעיר ואנשים חמש מאות ופליטה ועזרה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם ויכו את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה סנהריב מלך אשור ובלבל כל הארצות שנאמר

ואסיר גבולות עמים

ועתה תהיה שושתי תיובתא אמר רב נחמן תנא וחכמים אומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוז אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא מעשה ככהן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה משונה מחברותיה ובה הודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשבתו וידעו ביהוד ששם ארון גנוז מאי הוה עביד אמר רבי הלכו מתעסק בקרדומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתלעין בעצים ונשמטה קרדומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה אש ואכלתו רב

יהודה רמי כתיב

ויראו ראשי הברית יכול לא יהו זון ממקומן ת"ל ויראו הכהנים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין וכולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי

אשה שנה

צדור המור דודי לי בין שדי לין אמר רב קטינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגוללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חתככם לפני המקום כחבת זכר ונקבה מתיב רב חסדא ולא יבואו לראות כבלע את הקדש ואמר רב

יהודה אמר רב

בשעת הכנסת כלים לזרתק שלהם אמר רב נחמן משל לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית חמיה אינה צנועה מבעלה מתיב רב חנא בר רב קטינא מעשה ככהן אחד שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה הראשונה במאי עסקינן אי נימא במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא במקדש שני מי הוה כרובים לעולם במקדש ראשון מי הואי פרוכת פרוכת דבבי דאמר רבי זירא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש שבעה כנגד שבעה שערים שתיים אחת לפתחו של היכל ואחת לפתחו של אולם שתיים בדכיר ושתיים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם במקדש שני וכרובים דצורתא הוו קיימי דכתיב ואת כל קירות הבית מסב קלע (ב) כרובים ותמרות ופסרי ציצים וצפה זהב מישר על המחוקה וכתיב כמעט איש ולויות מאי כמעט איש ולויות אמר רבה בר רב אשי באיש

כאיש

הוא מלאים כמו שאנו אומרים לעיל גבי להם הפנים י"ל שאומם שהיו מעורין זה בזה אין זה נס שכן עשאו שלמה כמו הני (צנועה) (צנועה) דלוקמן לרבי אחא ומקום ארון שלם היה מן המדה לא היו מעורין שלם היה מנבזין להם כל כך וגם לא היו מעורין (מורדן) וגוף הכרובים שלם היה מן המדה שהיו כמפיהו י' אמות ומתן י' אמות משמאל גם בזה לא היו מעורין כל כך מ"ר.

כל הדרה מאי כל הדרה

הדרה אתה מאי אתה אומר אמר לו שאני אומר ארון במקומו נגנו שנאמר וירארכו הכהנים וגו' אמר ליה רבה לעולא מאי משמע דכתיב ויהיו שם עד היום הזה וכל היכא דכתיב עד היום הזה לעולם הוא והכתיב ואת ההיבוי וישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב ההיבוי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה וכו' אמר ר' יוחנן אתו ברית האמור בצפריה ומלח שנאמר על פי אשר עזבו את ברית הגבירו האויב על ישראל שבוע אחד: לרבים. לרבים

כמו כל רבי

מלך צבל (ירמיהו ט): מסעק. צטיל ושמוק: רלפס משונה. אחת מן הטבלאות של שיש שצרכה ראה גבוהה ממדומיה והצין שסילוקה מאחר שסדדה סס: ניחוד. צכור: מפליעין צעזיס. מתן (מדות פ"ב משנה ה) כל עץ שיש

זו תולעת פסול

למזבח: צעלי מומין שאין ראויין לעבודה אחרת: נראין ואין נראין. כדמפרש ואילן צברייתא שהיו דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

אם עשה

אחד מהם ונמקקן זה זה וכי סוכר המוצב את המעשה מעורים. לשון דיבוק כמו (פוקלין פ"ג משנה ה) אילן שנפשה ומעורה בקליפה וצמס' בילה (דף יג.) אם היו מעורות צנדין אסורות: ולא יבאו לראות. הלויס צמדכר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש צמקף לא היו רשאין ליכנס ששעת סילוק מסעות שהיו מפקיין את הלויס והמוצב להקיע ממקומו עד שהיו אהרן וצניו מסקיין אותו צנדייקסין כמו שכתוב צפרסה ונסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו וצנו תכלת וכו' וגו' ככלע לשון כסיו: צביס. צבויסיה. אף ישראל צמדכר עדיין לא היו גסין צשיניה: נאפרסה קאמרס. הלי מעשה צביס שני הוה לאחר שנתגרסה וזו: לחיבת

עסקן.

הלי מנגלין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: מי הוה צבויס דקס"ד צכרוביס שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: דצבי. שנגד הפתחים פתח אולם ויכל וצית קדשי הקדשים: שלם עשרה פרוכות היו במקדש שני שבעה לשבעה שערי העזרה שתי צבזיר צמקוס אמה טרקסין ושתיים כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכו' היכי דצמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: כרוביס דאורסא. מציירין צכותל צמיני סממניס או חקוקין צקירות העץ מלפנים מכותלי האצניס: מסב קלע. לורות רשמות וקליעות: כאיש

מקדש שוחק

בקרדומו היה דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי

קדשי קדשים

לנשיית צעלמנע ולא משום מחיה. דהא אמה טרקסין הואי צמקדש ראשון וכי' לוקמה צמקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דצמקדש שני לא היה ארון וצדיק יאשוט גמו. ועד דקדש ראשון כמיב (מחוח חצ). דוחקין וכולטין בפרוכת ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

אם עשה

אחד מהם ונמקקן זה זה וכי סוכר המוצב את המעשה מעורים. לשון דיבוק כמו (פוקלין פ"ג משנה ה) אילן שנפשה ומעורה בקליפה וצמס' בילה (דף יג.) אם היו מעורות צנדין אסורות: ולא יבאו לראות. הלויס צמדכר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש צמקף לא היו רשאין ליכנס ששעת סילוק מסעות שהיו מפקיין את הלויס והמוצב להקיע ממקומו עד שהיו אהרן וצניו מסקיין אותו צנדייקסין כמו שכתוב צפרסה ונסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו וצנו תכלת וכו' וגו' ככלע לשון כסיו: צביס. צבויסיה. אף ישראל צמדכר עדיין לא היו גסין צשיניה: נאפרסה קאמרס. הלי מעשה צביס שני הוה לאחר שנתגרסה וזו: לחיבת

עסקן.

הלי מנגלין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: מי הוה צבויס דקס"ד צכרוביס שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: דצבי. שנגד הפתחים פתח אולם ויכל וצית קדשי הקדשים: שלם עשרה פרוכות היו במקדש שני שבעה לשבעה שערי העזרה שתי צבזיר צמקוס אמה טרקסין ושתיים כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכו' היכי דצמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: כרוביס דאורסא. מציירין צכותל צמיני סממניס או חקוקין צקירות העץ מלפנים מכותלי האצניס: מסב קלע. לורות רשמות וקליעות: כאיש

מקדש שוחק

בקרדומו היה דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי

קדשי קדשים

לנשיית צעלמנע ולא משום מחיה. דהא אמה טרקסין הואי צמקדש ראשון וכי' לוקמה צמקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דצמקדש שני לא היה ארון וצדיק יאשוט גמו. ועד דקדש ראשון כמיב (מחוח חצ). דוחקין וכולטין בפרוכת ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

אם עשה

אחד מהם ונמקקן זה זה וכי סוכר המוצב את המעשה מעורים. לשון דיבוק כמו (פוקלין פ"ג משנה ה) אילן שנפשה ומעורה בקליפה וצמס' בילה (דף יג.) אם היו מעורות צנדין אסורות: ולא יבאו לראות. הלויס צמדכר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש צמקף לא היו רשאין ליכנס ששעת סילוק מסעות שהיו מפקיין את הלויס והמוצב להקיע ממקומו עד שהיו אהרן וצניו מסקיין אותו צנדייקסין כמו שכתוב צפרסה ונסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו וצנו תכלת וכו' וגו' ככלע לשון כסיו: צביס. צבויסיה. אף ישראל צמדכר עדיין לא היו גסין צשיניה: נאפרסה קאמרס. הלי מעשה צביס שני הוה לאחר שנתגרסה וזו: לחיבת

עסקן.

הלי מנגלין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: מי הוה צבויס דקס"ד צכרוביס שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: דצבי. שנגד הפתחים פתח אולם ויכל וצית קדשי הקדשים: שלם עשרה פרוכות היו במקדש שני שבעה לשבעה שערי העזרה שתי צבזיר צמקוס אמה טרקסין ושתיים כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכו' היכי דצמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: כרוביס דאורסא. מציירין צכותל צמיני סממניס או חקוקין צקירות העץ מלפנים מכותלי האצניס: מסב קלע. לורות רשמות וקליעות: כאיש

מקדש שוחק

בקרדומו היה דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי

קדשי קדשים

לנשיית צעלמנע ולא משום מחיה. דהא אמה טרקסין הואי צמקדש ראשון וכי' לוקמה צמקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דצמקדש שני לא היה ארון וצדיק יאשוט גמו. ועד דקדש ראשון כמיב (מחוח חצ). דוחקין וכולטין בפרוכת ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

אם עשה

אחד מהם ונמקקן זה זה וכי סוכר המוצב את המעשה מעורים. לשון דיבוק כמו (פוקלין פ"ג משנה ה) אילן שנפשה ומעורה בקליפה וצמס' בילה (דף יג.) אם היו מעורות צנדין אסורות: ולא יבאו לראות. הלויס צמדכר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש צמקף לא היו רשאין ליכנס ששעת סילוק מסעות שהיו מפקיין את הלויס והמוצב להקיע ממקומו עד שהיו אהרן וצניו מסקיין אותו צנדייקסין כמו שכתוב צפרסה ונסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו וצנו תכלת וכו' וגו' ככלע לשון כסיו: צביס. צבויסיה. אף ישראל צמדכר עדיין לא היו גסין צשיניה: נאפרסה קאמרס. הלי מעשה צביס שני הוה לאחר שנתגרסה וזו: לחיבת

עסקן.

הלי מנגלין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: מי הוה צבויס דקס"ד צכרוביס שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: דצבי. שנגד הפתחים פתח אולם ויכל וצית קדשי הקדשים: שלם עשרה פרוכות היו במקדש שני שבעה לשבעה שערי העזרה שתי צבזיר צמקוס אמה טרקסין ושתיים כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכו' היכי דצמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: כרוביס דאורסא. מציירין צכותל צמיני סממניס או חקוקין צקירות העץ מלפנים מכותלי האצניס: מסב קלע. לורות רשמות וקליעות: כאיש

כל הדרה הגזוז

בחדרי חדרים: נ"צ שנה היו מחדרות ירושלים בגלות לזקיהו עד פקידת כורש שעלו לגלות הבית שהי לטוף ע' גלות היוקים הימה הפקידה כמו ששינו במגילה (דף יא: ו) שנה היה מכיבוש היוקים עד מרבות ירושלים דאמר מר גלו בשבוע גלו בשמונה גלו בשמונה עשרה גלו בשבע עשרה ופירשו גלה ימנה בשבוע לכיבוש היוקים שהוא שמונה לנצודנלר גלו לזקיהו וגלותו בחדרות ירושלים בשמונה עשר לכיבוש היוקים שהוא משע עשרה לנצודנלר דאמר מר שנה ראשונה כיצב ניגוה שניה עלה וכיצב היוקים: עד צממה צממה

ברובים דצורתא

על אותם שמצאיים נמצאיים לרות חיות ועופות אם יש עושים אם לאו והשנתי נ"ל דודאי לא יפה עושים שממון שמסמכלים נצורות הללו אין מכוונין לנס לאזיזה צששמים מיהו אין כפן אסור דלא מעשה לך פסל וגו' (שמות כ) דהא מסקינן פירק כל הללמים (ע"ז) דף מנ: שאתי רבן גמליאל דאחמיס עשו לו ואפילו חסדא ליכא ציזורים

קניה כי נצתו מבלי

איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמה בנימטריא חמשין ושתיים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע שנים נתקיימה גפרית ומלח בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי טעמא דרבי יוסי אתיא ברית ברית כתיב הכא והגביר ברית לרבים שבוע אחד וכתיב

התם וואמרו על אשר

עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב שם התם לא כתיב שם וכל היכא דכתיב שם לעולם הוא מיתביי ז'מהים מן בני שמעון הלכו להר שעיר ואנשים חמש מאות ופליטה ועזרה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם ויכו את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה סנהריב מלך אשור ובלבל כל הארצות שנאמר

ואסיר גבולות עמים

ועתה תהיה שושתי תיובתא אמר רב נחמן תנא וחכמים אומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוז אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא מעשה ככהן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה משונה מחברותיה ובה הודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשבתו וידעו ביהוד ששם ארון גנוז מאי הוה עביד אמר רבי הלכו מתעסק בקרדומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתלעין בעצים ונשמטה קרדומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה אש ואכלתו רב

יהודה רמי כתיב

ויראו ראשי הברית יכול לא יהו זון ממקומן ת"ל ויראו הכהנים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין וכולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי

אשה שנה

צדור המור דודי לי בין שדי לין אמר רב קטינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגוללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חתככם לפני המקום כחבת זכר ונקבה מתיב רב חסדא ולא יבואו לראות כבלע את הקדש ואמר רב

יהודה אמר רב

בשעת הכנסת כלים לזרתק שלהם אמר רב נחמן משל לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית חמיה אינה צנועה מבעלה מתיב רב חנא בר רב קטינא מעשה ככהן אחד שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה הראשונה במאי עסקינן אי נימא במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא במקדש שני מי הוה כרובים לעולם במקדש ראשון מי הואי פרוכת פרוכת דבבי דאמר רבי זירא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש שבעה כנגד שבעה שערים שתיים אחת לפתחו של היכל ואחת לפתחו של אולם שתיים בדכיר ושתיים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם במקדש שני וכרובים דצורתא הוו קיימי דכתיב ואת כל קירות הבית מסב קלע (ב) כרובים ותמרות ופסרי ציצים וצפה זהב מישר על המחוקה וכתיב כמעט איש ולויות מאי כמעט איש ולויות אמר רבה בר רב אשי באיש

כאיש

הוא מלאים כמו שאנו אומרים לעיל גבי להם הפנים י"ל שאומם שהיו מעורין זה בזה אין זה נס שכן עשאו שלמה כמו הני (צנועה) (צנועה) דלוקמן לרבי אחא ומקום ארון שלם היה מן המדה לא היו מעורין שלם היה מנבזין להם כל כך וגם לא היו מעורין (מורדן) וגוף הכרובים שלם היה מן המדה שהיו כמפיהו י' אמות ומתן י' אמות משמאל גם בזה לא היו מעורין כל כך מ"ר.

מקדש שוחק

בקרדומו היה דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי

קדשי קדשים

לנשיית צעלמנע ולא משום מחיה. דהא אמה טרקסין הואי צמקדש ראשון וכי' לוקמה צמקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דצמקדש שני לא היה ארון וצדיק יאשוט גמו. ועד דקדש ראשון כמיב (מחוח חצ). דוחקין וכולטין בפרוכת ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

אם עשה

אחד מהם ונמקקן זה זה וכי סוכר המוצב את המעשה מעורים. לשון דיבוק כמו (פוקלין פ"ג משנה ה) אילן שנפשה ומעורה בקליפה וצמס' בילה (דף יג.) אם היו מעורות צנדין אסורות: ולא יבאו לראות. הלויס צמדכר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש צמקף לא היו רשאין ליכנס ששעת סילוק מסעות שהיו מפקיין את הלויס והמוצב להקיע ממקומו עד שהיו אהרן וצניו מסקיין אותו צנדייקסין כמו שכתוב צפרסה ונסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו וצנו תכלת וכו' וגו' ככלע לשון כסיו: צביס. צבויסיה. אף ישראל צמדכר עדיין לא היו גסין צשיניה: נאפרסה קאמרס. הלי מעשה צביס שני הוה לאחר שנתגרסה וזו: לחיבת

עסקן.

הלי מנגלין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: מי הוה צבויס דקס"ד צכרוביס שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: דצבי. שנגד הפתחים פתח אולם ויכל וצית קדשי הקדשים: שלם עשרה פרוכות היו במקדש שני שבעה לשבעה שערי העזרה שתי צבזיר צמקוס אמה טרקסין ושתיים כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכו' היכי דצמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: כרוביס דאורסא. מציירין צכותל צמיני סממניס או חקוקין צקירות העץ מלפנים מכותלי האצניס: מסב קלע. לורות רשמות וקליעות: כאיש

מקדש שוחק

בקרדומו היה דוחקין וכולטין בפרוכת ונראין כשני דדי

קדשי קדשים

לנשיית צעלמנע ולא משום מחיה. דהא אמה טרקסין הואי צמקדש ראשון וכי' לוקמה צמקדש שני דהוי פרוכת, ליכא למימר דצמקדש שני לא היה ארון וצדיק יאשוט גמו. ועד דקדש ראשון כמיב (מחוח חצ). דוחקין וכולטין בפרוכת ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה צולטין פתחת חלוקה: ויואלין צפריס. הפרוכה כנגד פתח צממיתא אמה טרקסין. והפחה צלמנע אמה טרקסין היה זמקש ראשון: הכרובים. מדוכסין

כל הדרה מאי כל הדרה

הדרה אתה מאי אתה אומר אמר לו שאני אומר ארון במקומו נגנו שנאמר וירארכו הכהנים וגו' אמר ליה רבה לעולא מאי משמע דכתי

